

Въ прочутиятъ пещери на прогледитието въ Лазертъ (Фран-
ция) сѣ се намирани неслитни паметници отъ едно по-
куство, което по-старо съ неизброими человеткове отъ най-
дрѣкитѣ паметници на Египетъ, събранието на епохата
въ капто косматия слонъ живѣлъ изъ стѣсненіе, а аурогуръ
и стѣрнитѣ елени ходили по поланитѣ на Готѣа Франція.
Въ пещеритѣ на Дордонъ, на Отъ-ларонъ, Арнекъ, Шарантъ,
на Пиринеитѣ, на Поантъ-а-лесъ, на Тоа въ Бельгия, на
Грезуръ въ Англия и пр. сѣ били открити голѣмо число ри-
сунки, гравюрани съ кременъ. Вързу мекъ калѣкъ, вързу
проста или слонова кость, и прѣставляюще по нѣкога
удивителна вѣрностъ: животни и човѣци, сцени отъ ловъ,
мѣтконосителници, птици, риби, елеуки, растения, както
и всевъзможни геометрически орнаменти. Пѣзъ гравюрани
и до нѣгѣтъ извадни рисунки много често се срѣщатъ вързу
дрѣвкитѣ на разни оръжия, скипетри и разни други ин-
струменти. Нѣкоя отъ тѣзи рисунки сѣ толкова истра-
нѣ върно прѣставатъ формитѣ и движеніята, особенно
на животнитѣ, цѣто нѣматъ въображеніе се събѣква нѣгѣ
тѣхъ; обаче, не ие съмнѣние, че по-големата частъ отъ тѣхъ
сѣ убѣлашки издѣлани, груби безформенни отиити на едно-
гѣмо дѣтиснство, на килдовѣковното дѣтиснство на го-
вѣрескии родъ. Но какво имѣе да се даде на тѣзи отиити,
на това дѣтиснско сригание, ако не-художественостъ ин-
стинктъ? Истинна, между бѣднитѣ прогледитѣ отъ
казанитѣ пещери, които глѣбелъ съ калѣкъ вързу
едно паре кость образѣ на малута и аурока и
Фидиаситѣ и Рафаелитѣ, отъ златнитѣ епохи на исто-
рическото человетчество, има колосална разлика въ
степеноста на усовършенствуваніето, но не и въ есте-
ството на искусството.

Въ онѣзи далечни епохи на человетческото суще-
ствование, искусството за прѣставаніе животнитѣ и
растенията, както и рисункитѣ, прѣставяюще ге-
ометрически фигури, прѣвъсходствуватъ въ вѣко оти-
ношеніе отиититѣ, които сѣ правили за да прѣдсѣдѣтъ
человетческогѣ тѣло. Вѣрнитѣ тѣзи отиитѣ на-
мѣтници на доисторическото человетчество и вѣрнитѣ
отиити, които нѣмъ намирани и сега въ събранието ги-
би пѣтмена, ни доведѣютъ до заключеніе, че човѣкѣтъ въ
своегѣ най-дрѣво, най-прѣвобитно състояніе кога то